

hjælp. De skal have nogle, der kan hjælpe dem, samtidig med at der skal arbejdes, tror jeg og tror vi i Venstre, mere tværfagligt omkring de personer.

Det er utrolig vigtigt, at der bliver taget hånd om dem. I forbindelse med nogle af dem, der har haft foretræde for udvalget, hvor vi hører om nogle af de eksempler, der er, er der i hvert fald mange tanker, der dukker op omkring det, bl.a. spørgsmålet om det nu er rimeligt, at de skal leve af spaghetti og havregryn i en måned, fordi der ikke er råd til mere.

Jeg har jo været ude at besøge en del af de her unge mennesker og har talt med dem, og mit indtryk er, også når man går i bredden, at der måske er for lidt tværfaglig samling omkring de her unge mennesker. Man skal arbejde sammen om det, man må give den rigtige håndholdte hjælp, der skal til.

Kl. 20.05

Når det f.eks. nævnes, at der ikke er økonomi nok til, at de kan få en ordentlig kost, så er det jo også spørgsmålet, om mange af de her unge mennesker overhovedet er i stand til selv at styre det, eller om der skal en anden hjælp til for at sikre, at deres dagligdag hænger sammen. For flere af dem er det jo i virkeligheden det store problem at få dagligdagen til at hænge sammen, få styr på de rutiner, der skal være i løbet af dagen, heriblandt også sådan noget som f.eks. at få en ordentlig kost.

Når vi så kigger på, hvad der er lovhjæmmel til, så er der faktisk rigtig mange gode initiativer, man kan tage, og som man har ansvaret for at tage ude i kommunerne, til at hjælpe, til virkelig at lave den håndholdte hjælp, sørge for, at livet hænger sammen omkring de syge, sørge for, at der er den hjælp i dagligdagen.

Det gælder også på et økonomisk plan. Der er mange muligheder i loven til, at man kan give noget ekstra hjælp.

Jeg er vel vidende om, at der er kommuner, som måske ikke helt lever op til det, de burde gøre på det her punkt. Jeg er vel vidende om, at der sidder nogle unge mennesker, som måske godt kunne få noget ekstra huslejetilskud, fordi de sidder i en bolig, der er lidt dyrere end gennemsnittet, men hvor man ikke benytter loven i den udstrækning, man kan, og dermed ikke giver den rigtige hjælp.

I Venstre vil vi gerne følge op på, at de ting sker, at de får den rigtige hjælp, at de får en hverdag, der kan få deres liv til at hænge sammen. De unge mennesker, det drejer sig om her,

fortæller jo også, at det er meget vigtigt, at de ikke opgives, at de ikke blot bliver sat ud på et sidespor, men at de har en mulighed for at få deres liv til at fungere og dermed måske også på sigt blive så raske, at de kan indgå i et uddannelsesforløb, måske på særlige vilkår eller andet. Også det lægges der op til at man kan lave ifølge lovgivningen.

Når jeg kigger på selve loven om de unge her, så synes jeg bestemt ikke, at der er noget galt med den. Jeg synes heller ikke, at der som sådan er noget galt med den økonomi, de er underlagt som følge af den nedsatte kontanthjælp, når de kan få de ekstra ydelser.

Hvis vi umiddelbart forestillede os, at der var stor sympati for det her forslag, at vi gik ind for det og blot gav dem en pose penge mere, så ville vi have en gruppe af de her unge, der har så lidt styr på deres hverdag i perioder, at uanset hvad de ville få af penge, ville de ikke være i stand til at styre det. De har brug for, at der er nogle, der hjælper dem, giver dem den individuelle hjælp, når der er brug for ekstra ressourcer, både økonomisk og på det personlige plan.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu er det, vi skærer ind til benet. Enten vil man gøre noget for at hjælpe de her, eller også vil man ikke.

Fru Irene Simonsen siger, at der skal være tale om ordentlig hjælp, håndholdt hjælp, og at der gerne må være tale om noget tværfaglig hjælp.

Vi har fået henvendelse i Arbejdsmarkedsudvalget fra OPUS Vesterbro, Dansk Socialrådgiverforening, Sind, LAP, Landsforeningen Bedre Psykiatri og de ni foreninger for pårørende til psykisk syge i Århus Amt. Det er vist noget af det mest tværgående, man kan få henvendelser fra, og de har foreslået og appelleret til, at vi rent faktisk går ind og hjælper den her gruppe unge.

Så det er nu, man tager stilling til, om man vil være med.

Jeg forstår på fru Irene Simonsen, at hun mener, at det står med, om de får noget ordentlig kost, måske endda er et spørgsmål, om ikke de skulle have noget mere hjælp, så de får noget ordentlig kost. Tror fru Irene Simonsen virkelig, at fordi der kommer professionel hjælp på, så kan man få 300 kr. til at slå til til ordentlig kost en hel måned?

Og når fru Irene Simonsen taler om boligtilskud til de unge, så handler det ene eksempel, som vi har fået tilsendt i Arbejdsmarkedsudval-